

Hans Rasmussen til Anne Petersen

Vester Mark 28. April 1849.

Kære Ven!

Det glæder mig meget at høre, at Du er ved en god Helsen. Jeg håber, at det går fint mellem dig og din Husbonde og din Madmoder. Jeg synes dog, det er noget ringe, at Du skal køre Havre hver Dag, men det må Du nok finde Dig i.

Jeg har meget at fortælle Dig, hvis jeg bare havde Mulighed for det. Det tyske Pak har ødelagt min Broder. Han blev såret af tyske Kugler i det ene Ben og det blev sat af ham. Jeg har fået at vide, at han blev såret Langfredag og døde den 24., men jeg ved ikke om det er sandt eller ikke. Det kan godt passe, for det ser galt ud for os, men vi taber ikke Modet, for det kan ikke hjælpe. Vi kan ikke slås med de Tyske, for de er over 50 for hver af de Danske. Kan vi bare beholde Als, vil det være fint. Als skal de aldrig få, så længe jeg lever og mine tapre Kammerater lever, for Mod mangler vi ikke. Du kan tro, at jeg skal hævne, at de tyske Kæltringer har ødelagt min Broder. Men desværre, vores Magt er for lille, men de har dog fået lige så mange Prygl som vi.

Hermed ender jeg dette korte Brev og jeg beder Dig hilse din Søster fra mig. Jeg er ved en god Helsen og har det godt.

Du hilses selv på det Kærligste fra mig din til Døden trofaste Ven

Hans Rasmussen